

РЕШЕНИЕ № 81

гр. Перник, 03 май 2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести април, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 66 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Г.Н.В. ***, против решение № 2/3.11.2011 г. на Районен съд - Трън, постановено по н.а.х.д. № юб по описа на съда за 2010 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №194/2010 г. - на Началник на РУП - Трън при ОД на МВР- Перник, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП: „глоба“ в размер на 150 лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

С жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено при съществени нарушения на процесуални правила и поради това е неправилно и незаконосъобразно. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и потвърденото с него наказателно постановление. Жалбата се поддържа от процесуален представител, който излага аргументирани основания за отмяна на оспорвания съдебен акт.

Ответникът по жалбата, не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Трън, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните и извърши служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните са представени писмени доказателства в подкрепа на твърденията от страна на жалбоподателя. Част от същите доказателства са били

представени и пред въззивния съд, а писмото от БИМ е с идентично съдържание, като това представено пред районен съд.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Трън, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено, че жалбоподателят на датата на констатиране на нарушението е управлявал МПС в населено място със скорост, над допустимата по закон. Нарушението е констатирано с АУАН, отговарящ на законовите изисквания по чл. 42 от ЗАНН. Това обстоятелство е било предмет на прецизна проверка от страна на районния съд. При служебната проверка в настоящото производство не се констатират пороци при съставяне на АУАН. Издадено е наказателно постановление от компетентния орган, надлежно овластен с неотменена заповед на М-ра на ВР. Вследствие на установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд- Трън е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената за него санкция, а АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 4² и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция на Районен съд- Трън.

В касационната жалба неоснователно се сочи, че районният съд е възприел фактическата обстановка едностранчиво, кредитирайки единствено доказателствата, представени му от административнонаказващия орган. В проведеното пред първата инстанция съдебно следствие са събрани достатъчно и непротиворечиви доказателства относно нарушението, неговото авторство и вината на нарушителя. Жалбоподателят не е представил убедителни доказателства в подкрепа на твърденията си, че е управлявал автомобила на въпросната дата, но в час, различен от този, констатиран от контролните органи. В АУАН като възражение е вписано, че показаната по време на проверката скорост на техническото средство не е на управлявания от жалбоподателя автомобил. Показанията на разпитаните - свидетел по акта и актосъставител, дадени пред районния съд, са в съответствие с отразеното в АУАН и по този начин потвърждават доказателствената му стойност. Показанията на свидетеля Маринова не са в противоречие с тези на полицейските служители, тъй като установяват различни обстоятелства. Показанията на тази свидетелка не оборват презумптивната доказателствена сила на АУАН, а отнесени към другите гласни доказателствени средства използвани в производството пред въззивния съд не дават основание да се приеме, има несъответстващи факти, даващи съмнение в констатациите на контролните органи. Не може да се приеме, че има разминаване в часовете на проверката и този по техническото средство, което фиксира час и скорост.

Развитото оплакване в тази връзка е единствено твърдение на жалбоподателя, не подкрепено с доказателства в тази връзка.

Поради това настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и произнасянето си районния съд не е допуснал нарушения, процесуални, във връзка с процеса на доказване, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане. В изпълнение на задължението си да дири обективната истина съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е преценил и останалите представени по делото доказателства, като на тази основа е направил правните изводи. Описаното нарушение е прието за доказано относно неговото авторство, вината и самоличността на нарушителя, а актовете, в които това е обективизирано - за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби. Така районният съд се е произнесъл с валидно, допустимо и законосъобразно решение.

Изложеното пред касационен състав от процесуалния представител на жалбоподателя би имало безспорен ефект, ако е било проведено успешно доказване, че има несъответствия по отношение на часа на проверката и разстоянието на което е било поставено техническото средство от законово въведеното ограничение на скорост в населено място.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон. Съдът не намира основание за преквалифициране на нарушението към изменения на ЗДвП от м. Февруари 2011 г. в частта, с която са определени санкции, като по благоприятни според пълномощника на касатора. Съдът може да преквалифицира деянието, но не може да изнемва санкционните правомощия на АНО.

Предвид всичко гореизложено Административен съд - Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2/03.11.2011 г. на Районен съд - Трън, постановено по н.а.х.д. № юб по описа на съда за 2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 194/2010 г. на Началник на РУП - Трън при ОД на МВР - Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:/П/

Членове: /п/